

Dictum

Aan een persoon die zich bevindt in de situatie van verzoekster in het hoofdgeding moet gedurende het tijdvak van verlenging met een half jaar van het onbetaald verlof dat was genomen na de geboorte van zijn kind, de hoedanigheid van „werknemer” in de zin van artikel 1, sub a, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 gewijzigde en bijgewerkte versie, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1606/98 van de Raad van 29 juni 1998, worden toegekend, mits die persoon gedurende dat tijdvak verplicht of vrijwillig is verzekerd, ook al is dit slechts tegen één risico, uit hoofde van een in artikel 1, sub a, van voornoemde verordening genoemd algemeen of bijzonder stelsel van sociale zekerheid. Het staat aan de nationale rechter om na te gaan of in het geding waarover hij zich moet uitspreken, aan deze voorwaarde is voldaan.

(¹) PB C 63 van 13.3.2010.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 10 maart 2011
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
Regeringsrätten — Zweden) — Skandinaviska Enskilda
Banken AB Momsgrupp/Skatteverket**

(Zaak C-540/09) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Zesde btw-richtlijn — Artikel 13, B, sub d, punt 5 — Vrijstellingen — Emissiegarantie („underwriting guarantee”) die tegen betaling van provisie door kredietinstellingen wordt verstrekt aan emitterende vennootschappen in kader van aandelenuitgifte op kapitaalmarkt — Handelingen inzake waardepapieren)

(2011/C 139/12)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Regeringsrätten

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

Verwerende partij: Skatteverket

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Högsta förvaltningsdomstolen (voorheen Regeringsrätten) — Uitlegging van artikel 13, B, van de Zesde Richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag

(PB L 145, blz. 1) — Vrijstellingen — Emissiegarantie die een bank tegen betaling van een provisie verleent aan een emittent van nieuwe aandelen — Handeling bestaande in een verbintenis van de bank tot aankoop van een deel van de aandelen van de emittent ingeval binnen de intekentermijn op onvoldoende aandelen wordt ingetekend, teneinde de emittent de door de emissie gezochte financiering te garanderen (underwriting)

Dictum

Artikel 13, B, sub d, punt 5, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat de daarin genoemde vrijstelling van belasting over de toegevoegde waarde ook geldt voor diensten die een kredietinstelling in de vorm van de verstrekking van een emissiegarantie en tegen vergoeding verricht voor een onderneming die voornemens is aandelen uit te geven, waarbij die instelling zich op grond van voornoemde garantie ertoe verbindt de aandelen te verwerven waarop tijdens de intekenperiode niet wordt ingetekend.

(¹) PB C 51 van 27.2.2010.

**Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 17 maart 2011 —
Europese Commissie/Portugese Republiek**

(Zaak C-23/10) (¹)

(Niet-nakoming — In vrije verkeer brengen van verse bananen — Opgegeven gewicht dat niet overeenstemt met werkelijk gewicht — Verplichting van douaneautoriteiten om opgegeven gewicht te controleren — Communautair douanewetboek — Verordening (EEG) nr. 2913/92 — Artikelen 68 e.v. — Verordening (EEG) nr. 2454/93 — Artikel 290 bis — Bijlage 38 ter — Stelsel van eigen middelen — Gederfde inkomsten — Verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 — Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 — Artikelen 2, 6, 9, 10 en 11)

(2011/C 139/13)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: A. Caeiros, gemachtigde)

Verwerende partij: Portugese Republiek (vertegenwoordiger: L. Inez Fernandes, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van artikelen 68 e.v. van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1), van artikel 290 bis van verordening (EEG) nr. 2454/93

van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1) en bijlage 38 ter bij deze verordening, alsmede van artikelen 2, 6, 9, 10 en 11 van verordeningen (EEG, Euratom) nr. 1552/89 van de Raad van 29 mei 1989 houdende toepassing van besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen (PB L 155, blz. 1) en (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 130, blz. 1) — In vrije verkeer brengen van verse bananen — Opgegeven gewicht dat niet overeenstemt met werkelijk gewicht — Eigen middelen — Gederfde inkomsten

Dictum

- 1) Doordat haar douaneautoriteiten in de jaren 1998 tot 2002 stelselmatig douaneaangiften voor het vrije verkeer van verse bananen hebben aanvaard, hoewel zij wisten of redelijkerwijs hadden moeten weten dat het opgegeven gewicht van de bananen niet overeenstemde met het werkelijke gewicht daarvan, en doordat de Portugese autoriteiten hebben geweigerd om de eigen middelen die overeenstemmen met de gederfde inkomsten en de verschuldigde verdragsrente ter beschikking te stellen, is de Portugese Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 13, 68 en 71 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, gelezen in samenhang met artikel 290 bis van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 89/97 van de Commissie van 20 januari 1997, alsmede de artikelen 2, 6 en 9 tot en met 11 van verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 van de Raad van 29 mei 1989 houdende toepassing van besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen, zoals gewijzigd bij verordening (Euratom, EG) nr. 1355/96 van de Raad van 8 juli 1996, en dezelfde artikelen van verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Commissie en de Portugese Republiek dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 100 van 17.4.2010.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 15 maart 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel — Luxemburg) — Heiko Koelzsch/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-29/10) ⁽¹⁾

(Verdrag van Rome inzake recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst — Arbeidsovereenkomst — Keuze van partijen — Dwingende bepalingen van bij gebreke van rechtskeuze toepasselijke recht — Bepaling welk recht dat is — Begrip land waar werknemer „gewoonlijk zijn arbeid verricht” — Werknemer die arbeid in meer dan één verdragsluitende staat verricht)

(2011/C 139/14)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Heiko Koelzsch

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Cour d'appel — Uitlegging van artikel 6, lid 2, sub a, van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980 (PB 1980, L 266, blz. 1) — Vaststelling van het op een vordering inzake onrechtmatig ontslag toe te passen recht bij gebreke van rechtskeuze door partijen bij een individuele arbeidsovereenkomst — Begrip „plaats waar de werknemer gewoonlijk zijn arbeid verricht” — Werknemer die in meerdere landen zijn arbeid verricht maar systematisch naar één van deze landen terugkeert

Dictum

Artikel 6, lid 2, sub a, van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980, moet aldus worden uitgelegd dat in het geval waarin de werknemer zijn werkzaamheden in meer dan één verdragsluitende staat verricht, het land waar de werknemer ter uitvoering van de overeenkomst gewoonlijk zijn arbeid verricht in die zin van deze bepaling, dat is waar of van waaruit de werknemer, rekening gehouden met alle elementen die deze werkzaamheid kenmerken, het belangrijkste deel van zijn verplichtingen jegens zijn werkgever vervult.

⁽¹⁾ PB C 80 van 27.3.2010.